

was niet alleen een ontwerp, maar kan in zekere zin tevens worden beschouwd als een principe-overeenkomst tussen Rotterdam en Schieland. De tegengestelde belangen van beide partijen werden in het 'Waterproject' nader tot elkaar gebracht. De gedachte om abattoirs en een systeem van drinkwatervoorziening in het project op te nemen kan op grond van zijn inventiviteit als ontwerper⁴³) zeker aan Rose worden toegeschreven. Roses aandacht voor het aspect van de stadsverfraaiing zou enkele jaren later opnieuw blijken bij de aanleg van het Eerste Nieuwe Werk, waarvoor hij onder andere de vooral esthetisch bepaalde bouwvoorschriften ontwierp⁴⁴).

Er is een opmerkelijk verschil van benadering tussen de door Rose en Scholten verworpen Mogelijkheid I en het 'Waterproject': In eerste instantie stelden zij voor om de boezems van Schieland nieuwe uitmondingen te geven, namelijk door de Schie en de Rotte door middel van afwateringskanalen met de Maas te verbinden. Maar in het Waterproject draaiden zij deze benadering om, door aan de stadswateren nieuwe uitmondingen te geven in de vorm van de singelweteringen. Het 'Waterproject' behelsde een veelomvattender oplossing dan in de oorspronkelijke opdracht was beoogd. Naast de eigenlijke waterverversing waren immers ook groene singels ter verfraaiing van de stad, abattoirs en een systeem van drinkwatervoorziening opgenomen. Weliswaar had Hoffmann al de mogelijkheid geopperd om de binnenstad met behulp van buizen van vers water te voorzien, maar alleen dan als de waterverversing onuitvoerbaar zou blijken. Het 'Waterproject' beoogde echter zowel de waterverversing als de aanvoer van vers drinkwater. Dat had tot gevolg dat er een scheiding werd aangebracht tussen de aanvoer van vers drinkwater via buizen en de afvoer van vuil water via de grachten, vesten, sloten en weteringen. Deze wateren waren tot open riolen geworden. Doordat aan de oorzaken van de vervuiling ook in dit plan weinig werd gedaan, zag het er naar uit dat het stadswater deze functie nog een tijd zou behouden.

Het rapport van Rose en Scholten werd op 8 december 1841 in de vergadering van de onderzoekscommissie ter tafel gebracht. Deze commissie bracht op haar beurt op 22 februari 1842, bijna een jaar na haar oprichting, een rapport uit aan de Raad⁴⁵). In dat rapport sprak de commissie haar waardering uit voor het project van Rose en Scholten, maar voegde daar aan toe dat, 'bij al de hulde die wij gaarne aan de kunde der ontwerpers toebrengen,